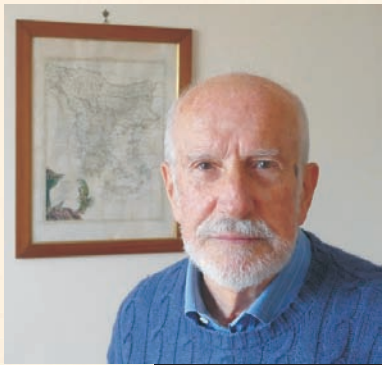

MARIO VITTI jest włoskim neohellenistą, urodzonym w 1926 r. w Stambule, a żyjącym od 1946 r. w Rzymie. Pracował jako profesor filologii nowogreckiej na wielu uniwersytetach włoskich oraz wykładał jako profesor wizytujący na uniwersytecie w Salonikach, Paryżu i Genewie. Został wyróżniony tytułem doktora honoris causa Uniwersytetu w Salonikach, w Paryżu oraz w Nikozji.

Jego najbardziej znane dzieło pt. *Storia della letteratura neogreca* (Turyn 1971) ukazało się w języku greckim (*Ιστορία της νεοελληνικής λογοτεχνίας*) w 1978 r. i następnie zostało wznowione w 2003 r. w uaktualnionej wersji. Mario Vitti opublikował we Włoszech greckie dzieła, które sam odkrył,

takie jak dramat „Ewjena” Montselezego (1965), jeden dialog N. Sofianosa (1966), tom z tekstami A. Kalwosa (*A. Kalvos e i suoi scritti in italiano*, 1960). Ponadto wydał swoje przekłady literatury nowogreckiej, m.in. wielki tom poezji i prozy O. Elitisa (*Opere, Poesia, Prosa*, 1982). Antologia pt. *Poesia greca del Novecento* (1957) stanowi pierwszą próbę tłumaczenia greckiej poezji XX w. na włoski oraz jej analizy historycznej i krytycznoliterackiej. W Grecji Vitti wydał korespondencję Kalwosa (*Πηγές για τη βιογραφία του Κάλβου*, 1963). Jest również autorem napisanych w języku greckim monografii: *Η ιδεολογική λειτουργία της ελληνικής ηθογραφίας* (1974), *Η «Γενιά του Τριάντα»*, *ιδεολογία και μορφή* (1977), *Ο. Ελύτης, Βιβλιογραφία* (1977), *Φθορά και λόγος, Εισαγωγή στην ποίηση του Γ. Σεφέρη* (1978), *Ο. Ελύτης, Κριτική μελέτη* (1984), *Ο Κάλβος και η εποχή του* (1995), *Για τον Ο. Ελύτη* (1998). Tom pt. *Γραφείο με θέα* (2006) zawiera artykuły, wykłady i bibliografię autora. W książce *Η πόλη όπου γεννήθηκα. Ιστανμπούλ 1926–1946* Vitti opisuje swoje dzieciństwo w środowisku włosko–greckim w Stambule, zanim postanowił zostać włoskim neohellenistą.

„Uważam za niezbędne podkreślenie pewnej specyfiki, nawet krótko, powiązanej ze sposobem, w jaki kształtowane są na obszarze greckim zagraniczne prądy. Boddce, które wysyłane są przez zachodnie centra kulturowe, kiedy spotykają się z grecką rzeczywistością, konkretnie z grecką tradycją, zamiast jej zagrażać lub nawet ją zmieniać, przeciwnie — umacniają ją i dodają jej wartości. Czytelnik przekona się o tym wielokrotnie, poczynając od poezji petrarkowskiej pisanej dialektem cypryjskim, pod koniec wieku XVI, oraz dzieł teatru barokowego pisanych dialektem kreteńskim, nie wspominając już o wielkim poemacie zatytułowanym „Erotokritos”. Nadzwyczajny przypadek stanowi również odnowienie form podawczych w czasach, gdy adaptacja opowiadań francuskich staje się pretekstem do wyróżnienia greckiego sposobu życia („Skutki miłości”, 1792). Także Solomos nie dokonałby wyborów — tak charakterystycznych dla jego dzieła — gdyby nie poznał uprzednio sporów wynikłych wokół języka włoskiego. Mowa tu o procesie twórczym trwającym również w latach trzydziestych XX wieku z uwagi na wprowadzenie surrealizmu. Procesie, który zamiast neutralizować grecką tradycję, ożywia ją, jak zobaczymy na przykładzie takich poetów jak wczesny Elitis, Engonopulos”.

(ze *Słowa wstępnego...*)

Cena 60,00 zł
(w tym 5% VAT)

ISBN 978-83-7181-879-0

MARIO VITTI

Historia literatury nowogreckiej

MARIO VITTI

Historia literatury nowogreckiej

...αν, πόσον είναι χαριτωμένη και εύμορφη. Το μέτωπον πάντα γαλήνιον
...ελον· τα χείλη πορφυροστόλιστα και πλασμένα με ρόδα· τα μάγουλα στάζον
...ρόδα τους κρίνους. Ἰδέτε τα παρθενικά μέλη και θέλετε εἰπεῖ να τα εσκέπα
...όνια, να τα ελεύκανε το γάλα. Στοχασθήτε τες τρίχες της κεφαλῆς και θέ
...ογήσει να τες εχρύσωσε με τες πλέα λαμπρές του ακτίνας ο ἥλιος. Ξανοῖε
...ματα και θέλετε ομώσῃ να εσφάλιζεν ο Θεός εἰς τες μικρές εκείνες σφαῖρες
...ην ὄλην και ωραιότητα των αστέρων. Τι πλέα; Συλογισθεῖτε το κορμί α
...λέποντας ρόδα οπού ανθούσι και δεν μαραίνονται, κρίνους οπού βλασταίνου
...δεν απανθοπύσιν, ἄστρα οπού αστράπτουσι και δεν σβύνονται, θέλετε βοήσε
...η Παρθένος εἶναι μία ἄβυσσος των χαρίτων και μία ἐμψυχος ανακεφαλαίωσι
...ουρανικῆς ευμορφίας. Τώρα τι δεν μας τάσσει; Ποῖαν ἐλπίδα δεν μας δίδει τ
...τόμορφον τοῦτο και ἀγγελικόν πρόσωπον; Τα ἄστρα των ομμάτων δεν τη
...ρώνουσι μυστικόν Ουρανόν, εἰς τον οποίον ἔχει να λάμψει ο Ἥλιος τῶ
...σύνης; Οι πλόκαμοι της κεφαλῆς δεν φαίνονται οι μαστιγες ὅπου θέσου
...εἰ τα σκότη της θλίψεως; Η γαλήνη του προσώπου δεν ερμηνεύει πῶς τοῦτη
...θέλει εἰστε εκείνη ὅπου θέλει να εἰρηνεύσει τον Ουρανόν με την γην, τον Θεό
...ν ἄνθρωπον; Και τα εύμορφα ἐκεῖ των χειλέων δεν εἶναι τα ἄνθη ἀπό τ

